

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเมืองเก่า (ศรีอินทราทิตย์) จังหวัดสุโขทัย
ธารณา สุวรรณเจริญ

ENGLISH WRITING SKILL DEVELOPMENT VIA ACTIVE LEARNING FOR
GRADE 8TH STUDENTS OF BANMAUNGKAO
SRIINTRATIT SCHOOL, SUKHOTHAI PROVINCE
TARANA SUWANCHAROEN

Received: February 11, 2020

Revised: May 18, 2020

Accepted: May 30, 2020

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 40 คน โรงเรียนบ้านเมืองเก่า (ศรีอินทราทิตย์) จังหวัดสุโขทัย ปีการศึกษา 2/2561 โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test (Dependent) ผลการศึกษาพบว่า ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก พบว่า ผลการทดสอบก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.98 คะแนน และหลังเรียน 27.76 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นเนื่องจากคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ, กิจกรรมเชิงรุก

Abstract

This study aimed 1) to investigate the effectiveness of English writing skill of grade 8th students by employing active learning. The sample group was 40 grade 8th students of Banmaungkao Sriintratit School, Sukkhothai Province through a purposive sampling. The research instruments were achievement test. The data were analyzed by using percentage, mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.) and t-test (Dependent). The findings revealed that the effectiveness of English writing skill of grade 8th students

employing active learning showed that the achievement t-test mean scores of pre-test was 9.98 and post-test was 27.76. In addition, comparing pre-test and post-test mean score showed that students achieved better in English writing skill. This is because post-test score was significantly higher, $P < .05$, than pre-test mean score.

Keywords : English writing skill, Active learning

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (กรมวิชาการ, 2544) ในบททั่วไปกำหนดความมุ่งหมาย และหลักการในการจัดการศึกษาไว้ว่า “ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ สติ...ความสุข” จึงถือเป็นพันธกิจที่สำคัญที่จะต้องจัดระบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยและการเรียน การสอนในปัจจุบัน แม้ผู้สอนจะใช้วิธีการอย่างไรก็ตามแต่ท้ายที่สุด มีเป้าหมายเดียวกันคือให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นน่าจะเกี่ยวข้องกับความรู้ทางจิตด้วยเรื่องของความทรงจำมีความน่าสนใจ เนื่องจากความจำ (Memorizing) คือกระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการเรียกข้อมูลออกมาใช้ซึ่งอาจเกิดจากสัญชาตญาณหรือการสัมผัสประสบการณ์ภายในระบบประสาท ดังนั้นความจำจึงเป็นหน่วยหนึ่งของกิจกรรมทางสมองซึ่งมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กับระบบทางความคิด หากมีการสอนแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ก็อาจจะเป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับในปัจจุบันได้อีกวิธีการหนึ่ง และการปฏิรูปการศึกษาไทยนั้น สิ่งหนึ่งที่จะขาดไม่ได้เลยก็คือ การสอนโดยยึดนักเรียนเป็นสำคัญ ซึ่งการเรียนการสอนนั้น ไม่ว่าจะสอนด้วยวิธีใด ผู้สอนต้องคำนึงถึงให้การเรียนการสอนนั้นเป็น Active Learning ถึงแม้ว่านักเรียนไทยจะเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นเวลากว่าทศวรรษ แต่ความผิดพลาดทั้งหลาย ยังคงเกิดขึ้นกับงานเขียนของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ในงานเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหนึ่งงานนั้นความผิดพลาดสามารถเกิดขึ้นได้ในทุก ๆ ประโยคโดยนักเรียนไม่สามารถตระหนักถึงความผิดพลาดเหล่านั้นได้ ปัญหาหลักที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ (L2) นั้นคือภาษาแม่ของตัวนักเรียน Harshim (1999) กล่าวว่าความแทรกแซงของความรู้ใหม่และความรู้เก่าหรือที่เรียกว่าอิทธิพลจากการข้ามภาษา (Cross-Linguistic Influence or CLI) นั้นเป็นปัญหาที่พบได้ทั่วไปในงานเขียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองของนักเรียนที่ไม่ใช่คนที่ต้องถิ่นที่คุ้นชินกับภาษานั้นมาแต่กำเนิด (Bennui, 2008) ซึ่งปัญหาดังกล่าวมิได้แสดงถึงการขาดความรู้ในภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม ปัญหานี้แสดงถึงการขาดความตระหนักถึงกฎเกณฑ์เฉพาะของภาษานั้น ๆ เมื่อนำมาเรียบเรียงเป็นเรียงความยาว ๆ

Rollinson (2004; อ้างถึงใน Shokrpour, Keshavarz, & Jafari, 2013) พบว่าการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบดั้งเดิมมุ่งเน้นให้นักเรียนเขียนส่งให้ผู้สอนเท่านั้น กล่าวคือผู้สอนนั้นเป็นผู้อ่านงานเขียนของนักเรียนแต่เพียงผู้เดียว ดังนั้นข้อเสนอแนะและให้แนวทางการแก้ไขของผู้สอนจึงมีอิทธิพลต่องานเขียนของนักเรียน ยิ่งไปกว่านั้นข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขเหล่านั้นค่อนข้างเป็นประโยชน์และส่งผลทำให้เกิดการพัฒนาเล็กน้อยหลังจากการเรียนการสอนครั้งนั้นจบลง แต่ในทางกลับกัน Shokrpour et al. (2013) กล่าวว่าในการเรียนลักษณะนี้นักเรียนมีบทบาทเพียงแค่รอรับ

ข้อเสนอแนะจากผู้สอนเท่านั้น (passive role) และเป็นสาเหตุทำให้นักเรียนไม่สนใจที่จะเรียนรู้ รู้สึกเบื่อหน่ายเพราะนักเรียนเป็นแต่เพียงผู้รับฝ่ายเดียว

ในการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนในยุคศตวรรษที่ 21 เน้นให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนนั้นเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้ฝึกคิดวิเคราะห์ เสนอความคิดเห็นได้อย่างอิสระและฝึกลงมือปฏิบัติจริง เพื่อกระตุ้นให้เกิดประสิทธิภาพและผลการเรียนรู้สูงสุดของนักเรียน ดังนั้นจึงได้มีการนำกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนได้ลงมือทำ และได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป Bonwell (Bonwell. 1991: 68) หรือ Active learning เข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ หรือสร้างความรู้ให้เกิดขึ้นในตนเอง ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำ กระตุ้น หรืออำนวยความสะดวกให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้น โดยกระบวนการคิดขั้นสูงกล่าวคือ นักเรียนมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่าจากสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมายและนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สภาพร พุทธิ-กุล (2558: 54) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ที่จำเป็นต้องเน้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงเพื่อพัฒนาการทางภาษาที่สมบูรณ์แบบ ซึ่งกระบวนการเรียนรู้แบบ Active learning ถือว่ามีส่วนสำคัญอย่างมากในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สนใจศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องและพบว่าวิธีแก้ปัญหาลักษณะนี้สามารถทำได้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น คือการนำกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเชิงรุก มาใช้เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้ง ช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน และมีโอกาสฝึกพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบทำให้นักเรียนกล้าแสดงความรู้สึกที่ซ่อนอยู่ให้ออกสกับนักเรียนที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น และเป็นแรงจูงใจนำไปสู่การเรียนรู้โดยอัตโนมัติ และจากการศึกษางานวิจัย พบว่า การใช้กิจกรรมเรียนรู้แบบเชิงรุกช่วยทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ เปิดเผย เกิดความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออก มีความกระตือรือร้น สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ และปรับพฤติกรรมของตนเองให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง ในขณะเดียวกันยังช่วยให้นักเรียนได้ยอมรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน และยังทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนสนุกสนานเป็นกันเองอีกด้วย และนอกจากนี้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกยังช่วยลดบทบาทของผู้สอนมาเป็นผู้อำนวยความสะดวก สอนน้อยลงและทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงและสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาปัญหาของนักเรียนมัธยมโรงเรียนบ้านเมืองเก่า (ศรีอินทราทิตย์) ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย โดยภาพรวมพบว่า โรงเรียนมีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 642 คน ทำการเปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงมัธยมศึกษาตอนต้น มีที่ตั้งอยู่ติดกับเขตอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย และมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากซึ่งนักเรียนในโรงเรียนเป็นผู้ที่มีโอกาสมากในการได้ใช้และพัฒนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน แต่เนื่องด้วยขาดผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับนี้ (เพราะเนื่องจากอยู่ในระหว่างการโอนย้ายผู้สอนมาจากโรงเรียนหรือเขตอื่น) จึงส่งผลทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษและส่งผลต่อการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่ควรจะได้รับในช่วงระดับนี้ จึงส่งผลให้นักเรียนมีระดับการเรียนรู้ในระดับที่ไม่เป็นที่น่าพอใจและต่ำกว่า

มาตรฐานของหลักสูตรที่กำหนด ทำให้โรงเรียนมีการสอบซ่อมหลาย ๆ ครั้งในแต่ละภาคการศึกษา และเนื่องจากการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาชั้นนักเรียนจำเป็นต้องมีทักษะภาษาอังกฤษในการเรียนรู้ และในการสอบเพื่อให้ผ่านตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรที่กำหนด จึงทำให้ทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งซึ่งนั่นคือ ทักษะการเขียน ที่นักเรียนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อที่จะสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันต่อไปได้อย่างถูกต้อง

จากปัญหาและงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตระหนักเห็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนบ้านเมืองเก่า (ศรีอินทราทิตย์) ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย จึงได้ศึกษาและนำการเรียนรู้เชิงรุกมาใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนกับการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสได้ฝึกและเตรียมการใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์ที่หลากหลาย ทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียน ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ในการปฏิบัติตนในสังคม ฝึกการแก้ปัญหาและช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาในการเขียนตามหลักการ ตลอดจนสามารถปฏิบัติตนต่อผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมทำให้เกิดความเข้าใจอันดีและเกิดความสามัคคี ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก

กรอบแนวคิดการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้กำหนด ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก และตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ รายละเอียดดังภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1: กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเมืองเก่า (ศรีอินทราทิตย์) ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมืองสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 40 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและพัฒนาแผนการสอนจำนวน 2 บทเรียน เพื่อใช้ประกอบการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 1) เรื่อง Daily life ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้าน Adverb of frequency เพื่อใช้บอกความถี่ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การตื่นนอน การเล่นกีฬา การอ่านหนังสือ การออกกำลังกาย เป็นต้น โดยใช้โครงสร้าง Present Simple Tense ผ่านกิจกรรมและเกม และ 2) เรื่อง At School ซึ่งมีเนื้อหาในการศึกษาเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับคำกริยา (Verb) การใช้ Past simple tense

- ด้านตัวแปร - ตัวแปรต้น คือ การเรียนรู้เชิงรุก
- ตัวแปรตาม คือ ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

ระยะเวลาในทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ทำการทดลองเป็นระยะเวลา 2 วัน ๑ ละ 6 ชั่วโมง รวมเป็นจำนวน 12 ชั่วโมง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1.1 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก
- 1.2 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก

2. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกวิธีการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้
 - 1.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัย หลักการแนวคิด ทฤษฎีทางการเรียนรู้แบบเชิงรุก งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเมืองเก่า (ศรี-อินทราทิตย์) จ.สุโขทัย ในรายวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยศึกษาสาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยมีโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้เลือกมาใช้จำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Daily life และ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง At School
 - 1.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 1 คน ด้านการเรียนรู้ 1 คน และด้านการวัดผลและประเมินผล 1 คน พิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruence: IOC) ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 จากนั้นนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้ทดลองใช้กับกลุ่มประชากรต่อไป
2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักการ ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ จากนั้นทำการสร้างแบบทดสอบดังกล่าวจำนวนจำนวน 1 ชุด มี 40 ข้อ คิดเป็น 40 คะแนน แบ่งเป็นปรนัย 10 ข้อ เป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้าน Adverb of frequency โดยใช้โครงสร้าง Present Simple Tense และอัตนัย 30 ข้อ เป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับคำกริยา (Verb) การใช้ Past Simple Tense โดยแบ่งเกณฑ์คะแนนตามแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับคุณภาพ ดังนี้ ระดับดีมาก (31-40 คะแนน) ระดับดี (21-30 คะแนน) ระดับพอใช้ (11-20 คะแนน) และ ระดับปรับปรุง (1-10 คะแนน)

2.2 นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Object Congruence: IOC) พบว่า มีค่าอยู่ที่ 1.00 จากนั้นได้ทำการปรับปรุงแบบทดสอบแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มประชากร จำนวน 35 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สูตรหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบราด (α -Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75 และนำไปใช้ทดลองใช้กับกลุ่มประชากรเพื่อเก็บข้อมูลต่อไป

3. เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นตอนการทดลอง ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและอธิบายวิธีการเรียนรู้โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก ที่เน้นให้นักเรียนใช้ฐานกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (การเขียน) ที่มีการนำเกมและเพลงมาบูรณาการกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้านการเขียนเพื่อให้นักเรียนมีความสุขและสนุกสนาน และได้ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

3.2 ขั้นตอนทดลอง ผู้วิจัยทำการทดลอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ทำการทดลองเป็นระยะเวลา 2 วัน ๆ ละ 6 ชั่วโมง รวมเป็นจำนวน 12 ชั่วโมง

3.3 ขั้นตอนหลังการทดลอง เมื่อจัดการเรียนรู้ครบตามกำหนดระยะเวลา ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนเพื่อเปรียบเทียบกับก่อนเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเรียนรู้เชิงรุก ใช้วิธีการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t-test (dependent) โดยแบ่งเกณฑ์การพิจารณาระดับคุณภาพ/คะแนน ตามแบบมาตราวัดประมาณค่า 4 ระดับคุณภาพ (Rating Scale)

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก ได้เก็บข้อมูลจากนักเรียนทั้งหมด 40 คน พบผลดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกก่อนและหลังเรียน ผลดังตารางที่ 1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน คะแนนก่อนและหลังเรียน

การทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	S.D. _d	t	Sig.
ก่อนเรียน	40	9.98	1.17	17.78	2.68	41.88	0.00
หลังเรียน	40	27.76	3.06				

$P \leq .05$

จากตารางที่ 1 พบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.98 คะแนน (ระดับปรับปรุง) และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.76 คะแนน (ระดับดี) ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับคุณภาพด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเรียนรู้เชิงรุกก่อนและหลังเรียนในภาพรวม พบผลดังตารางที่ 2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับคุณภาพด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเรียนรู้เชิงรุกก่อนและหลังเรียนในภาพรวม

	ก่อนเรียน				หลังเรียน				ผลต่าง (D)
	นักเรียน (N)	ช่วงคะแนน	แปลผล	ร้อยละ	นักเรียน (N)	ช่วงคะแนน	แปลผล	ร้อยละ	
	13	11-12	พอใช้	32.50	8	31-33	ดีมาก	20.00	
	27	8-10	ปรับปรุง	67.50	32	25-29	ดี	80.00	
Sum	40	399			40	1110			711
Mean		9.98	ปรับปรุง			27.75	ดี		17.78
S.D.		1.17				3.06			2.68

จากตารางที่ 2 พบว่า การการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับคุณภาพด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยภาพรวมก่อนเรียนอยู่ในระดับ “ปรับปรุง” คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X}$ =9.98) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ (S.D.=1.17) หลังเรียนอยู่ในระดับ “ดี” คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{X}$ =17.78) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ (S.D.=3.06)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ก่อนเรียน นักเรียนที่มีระดับคุณภาพสูงสุดคือ “พอใช้” จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 รองลงอยู่ในระดับคุณภาพ “ปรับปรุง” จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 67.50 สำหรับหลังเรียน พบว่า นักเรียนที่มีระดับคุณภาพสูงสุดคือ “ดีมาก” จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 รองลงอยู่ในมีระดับคุณภาพ “ดี” จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านเมืองเก่า (ศรีอินทราทิตย์) มีประเด็นที่ควรอภิปราย ดังนี้

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษทดสอบก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.98 ซึ่งอยู่ในระดับคุณภาพที่ “ปรับปรุง” และการทดสอบหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.76 มีระดับคุณภาพที่ “ดี” ซึ่งถือว่านักเรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้น เนื่องจากคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าลักษณะเด่นของการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุกซึ่งเป็นกิจกรรมที่เน้นให้การจัดการเรียนรู้ที่มีการบูรณาการในลักษณะต่าง ๆ เช่น ใช้เกม เพลงและกิจกรรมที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ประกอบด้วยกิจกรรมกลุ่ม คู่ และเดี่ยวส่งผลให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของปรีชาญ เดชศรี (2545) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบกระตือรือร้นหมายถึงการจัดการเรียนการสอนที่มีกิจกรรมให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ ทั้งในเชิงทักษะต่าง ๆ เช่น การทดลอง การสำรวจตรวจสอบและการปฏิบัติ เพื่อพัฒนาเขาว่าปัญญา การวิเคราะห์วิจารณ์ หรือการตัดสินใจในเรื่องราวต่าง ๆ เพื่อแทนที่การเรียนการสอนที่ครูบอกเล่าให้นักเรียนจะต้องฟังเพียงด้านเดียว และ ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ (2555) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเรียนเชิงรุกที่ว่าว่าเป็นรูปแบบการเรียนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาทดลองฝึกปฏิบัติและแก้ปัญหาในสถานการณ์จริง นักเรียนได้ร่วมกันวางแผน ประเมิน นำเสนอผลงานร่วมกัน สร้างบรรยากาศให้เหมาะกับการเรียนเป็นกลุ่มส่งผลให้กระบวนการเรียนเป็นไปด้วยความสนุกสนาน ร่วมกันแก้ปัญหา รับฟังและเสนอแนะแนวทางในการเรียนร่วมกันอย่างมีความสุข และ โคโจคาริว (Cojocariu, 2010) มองว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning เป็นกระบวนการที่เน้นนักเรียนลงมือปฏิบัติ สังเกต ไตรตรง และสื่อสารกับสมาชิกภายในกลุ่ม นอกจากนี้ จากการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาความสามารถในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของ สาธิต วัฒนโสภากุล (2549) พบว่า การเรียนรู้เชิงรุกช่วยให้นักเรียนมีโอกาสปฏิบัติจริงสังเกตและมีโอกาสได้คิดไตรตรงได้เรียนรู้ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ ได้มีส่วนร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีโอกาสใช้ทักษะการสื่อสารและลงมือปฏิบัติในสถานการณ์จริงหรือใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ เอสโคลา (Escola 1980 : 1985-1986) ที่ได้ทำการศึกษาผลของการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารที่มีผลต่อการพัฒนาการด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แบบทดสอบ Modern Language Association – Cooperative Language Test พบว่า การใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการฟังและการพูดมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับคุณภาพด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกรายบุคคลก่อนและหลังเรียน พบว่า ก่อนเรียนนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับคุณภาพที่ “ปรับปรุง” เท่านั้น สำหรับหลังเรียน พบว่า มีอยู่ในระดับคุณภาพ “ดี” ซึ่งยังอยู่ในระดับที่ยังไม่เป็นที่พึงพอใจนัก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าระยะเวลาที่ทำการศึกษานักเรียนได้ฝึกปฏิบัติยังน้อยเกินไป ทำให้ความคงทนในการเข้าใจและเรียนรู้ไม่เพียงพอ ด้วยว่าทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษนั้นยังคงต้องอาศัยระยะเวลาหนึ่งในการฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับทฤษฎีการ

เรียนรู้ของธอร์นไคค์ ซึ่งระบุว่า การเรียนรู้จะเกิดประสิทธิภาพได้นั้นจะต้องมีการเน้นย้ำซ้ำทวนและใช้เวลา (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2534) และ สุชา จันทรเฒ (2540) กล่าวว่า การทำสิ่งใด ๆ หากต้องการผลสัมฤทธิ์ที่ดีและคงทนจะต้องทำซ้ำกันมาก ๆ จึงจะทำให้เกิดความชำนาญและคล่องแคล่ว ดังนั้นสรุปได้ว่าการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุกที่ใช้เพลงและเกมสามารถช่วยพัฒนาทักษะด้านการเขียนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนได้ แต่ทั้งนี้ยังคงต้องให้นักเรียนนำไปฝึกฝนในภาคปฏิบัติตามสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องเพิ่มเติมจึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์กับนักเรียนอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

โรงเรียนหรือผู้สอนควรมีการจัดเตรียมสื่อการเรียนรู้ให้มีความพร้อมและมีพอเพียงมีประสิทธิภาพและทันสมัย นอกจากนี้ควรดำเนินการเชิญบุคคลภายนอกที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนร่วมประเมินกระบวนการจัดการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกไปใช้ในการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ และการสื่อสาร นอกจากนี้ควรมีการติดตามและประเมินผลพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียน หลังจากที่ได้เข้าร่วมการพัฒนาพฤติกรรมไปแล้ว ต่ออีกเป็นระยะ ๆ เพื่อศึกษาความคงทนของผลการพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบโดยใช้กิจกรรมที่มีการประเมินผล ตามสภาพจริง

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ.พ.ศ. 2542.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ศุภสกลาตพิมพ์.

ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ. (2545). การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning). กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2534). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

ปรีชาญ เดชศรี. (2545). การเรียนรู้แบบ Active Learning: ทำได้อย่างไร. วารสารการศึกษา

วิทยาศาสตร์คณิตศาสตร์และเทคโนโลยี 30, 116 : 53-55.

สถาพร พงษ์พิบูล. (2558). เอกสารประกอบการฝึกอบรม “คุณภาพนักเรียนเกิดจากกระบวนการเรียนรู้”. สระแก้ว: คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว.

สาธิต วัฒนโศภากุล. (2549). การพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในห้องเรียนขนาดใหญ่. ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ

(สหสาขาวิชา) บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุชา จันทรเฒ. (2540). จิตวิทยาทั่วไป พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

- Bennui, P. (2008). A study of L1 interference in the writing of Thai EFL students. **Malaysian Journal of ELT Research**, 4(2), 72-102.
- Bonwell, C. C., & Eison, J. A. (1991). **Active Learning: Creating Excitement in the Classroom**. Washington, DC.: ERIC Clearinghouse on Higher Education, George Washington University.
- Cojocariu, V. M. (2010). (Inter) Active Learning-Value and Applicability. **Petroleum – Gas University of Ploiesti Bulletin, Educational Sciences Series**. 2010, Vol. 62 Issue 1B, p154-161. 8p. 1 Diagram.
- Escola, Y. H. (1980). **Certain Effects of Selected Activities of Communicative Competence Training on the Development of German : A Case Study**. Dissertation Abstracts International.
- Harshim, Y. (1999). Is instruction design being use in module writing? **British Journal of Education technology** 30(4), 141-158
- Meyers, C., & Jones, T. B. (1993). **Promoting active learning: Strategies for the college classroom**. San Francisco: Jossey – Bass Publisher.
- Office of Distance Learning, Florida State University. (2016). **Classroom and Pedagogical Techniques**. Retrieved November 27, 2018 from <https://bit.ly/3dLi1wk>
- Rollinson, P. (2004). **Thinking about Peer Review**. Oxford: Oxford University Press.
- Shokrpour, N. Keshavarz N., and Jafari S. M. (2013). The effect of peer review on writing skill of EFL students. **Khazar Journal of Humanities and Social Sciences**, 1(2), 24-35.

